

[Finansministeren]

hvad vi mener er nødvendigt for at bringe en del af rigsfællesskabet på ret køl. Det er klart, man kan registrere en lang række problemer i den måde, der er blevet disponeret på i fortiden, men det synes jeg sådan set ikke der er nogen grund til at fordybe sig i i en debat om, hvad der er nødvendigt at gøre nu.

Jeg skal bare gøre opmærksom på, at den løsning, vi har aftalt med Færøernes landsstyre, ikke er en løsning, der belaster de danske skatteborgere, som det nu er blevet påstået ikke én, men mange gange. Det er en løsning, hvor vi stiller den danske stats kreditværdighed til rådighed for en omlægning af den færøske låntagning, og det er helt nødvendigt, hvis man i den ekstreme økonomiske krise, der er på Færøerne, fordi hovederhvervet er brudt sammen, skal få tid til de nødvendige omstillinger.

Vi må sandelig alle sammen håbe, at det færøske samfund bliver selvhjulpent, at fiskeriet kommer i gang igen, at den økologiske katastrofe, der har ramt Færøerne, overvindes, at det færøske samfund bliver i stand til også at finde nye rigdomme – måske olie – og på den måde kan blive selvfinansierende.

Men der er ikke i denne aftale nye skatteyderbetalte kroner til Færøerne; Færøerne får en mulighed for at undgå afdrag. Det er en løsning, der betyder, at vi ikke, hver eneste gang et af de gamle lån i udlandet eller i Danmark udløber, skal ind at lave feberredninger, og en løsning, der sikrer, at man ikke skal betale afdrag de første år, og at man i kraft af den danske stats kreditværdighed kan få en lavere samlet rentebyrde end den, man selv kunne gå ud og opnå i den situation, man er i nu. Det er det, vi beder Folketinget om støtte til.

Det er heller ikke rigtigt, at der ikke stilles krav til Færøerne. De krav om strukturreformer, om lovændringer, som er aftalt i tidligere omgange, står ved magt, og det er mit indtryk, at de punkt for punkt opfyldes af det nuværende færøske landsstyre. Det er selvfølgelig udtryk for – for det har jo ikke alt sammen været noget, man gerne gjorde på Færøerne – at et samfund, der er i en sådan krise, ikke har sin fulde handlefrihed, er afhængigt af de kreditorer, man skal forhandle med. Og det er den aftale, vi har lavet den 28. maj, naturligvis også udtryk for.

Men vi har ønsket at lave en aftale, der giver nogle vilkår, som gør det muligt for det færøske samfund at komme på fode igen. Det har vi gjort ud af fairness og omsorg for de mennesker, som bor på Færøerne. Men det har vi også gjort i noget, som dybest set er i danskernes langsigtede egeninteresse. For jeg ved ikke, om det vil blive billigere for danske skatteborgere, hvis det meste af befolkningen på Færøerne på grund af massearbejdsløshed emigrerer til Danmark og stiller sig op i køen af arbejdsløse i Danmark. Det er den slags overvejelser, man godt kunne gøre sig, hvis man havde nogen form for saglig interesse i sagen.

I øvrigt har jeg noteret for ikke så længe siden, at Venstres formand, hr. Ellemann-Jensen, med meget fast stemme sagde, at vi selvfølgelig har et klart medansvar for at løse Færøernes problemer – det kunne man roligt regne med ville blive bakket op af Venstre.

Derfor må jeg indrømme, at jeg kom til debatten her i dag i den sikre forvisning, at jeg ikke skulle høre nogen skældsord hverken fra Venstre eller fra De Konservative på grund af den aftale, der er indgået. Jeg troede, vi kunne være blevet sparet for insinuationer om stemmekøb og andet ubehageligt fra hr. Svend Heiselberg, og jeg troede, at vi for en enkelt gangs skyld kunne slippe for De Konservatives evindelige klagesang om, at de ikke bliver taget med i alle regeringens dispositioner, men det kunne vi altså ikke.

Men jeg vil gerne sige, at jeg mener, det må være regeringens ansvar med den større indsigt, en regering har, at træffe de nødvendige aftaler – naturligvis på forventet efterbevilling i Folketinget – og det kan jeg forstå vi også får.

Jeg undrede mig lidt over fru Anne Birgitte Lundholts betragtninger om, hvad der skulle være motiverne i denne sag, om betonsocialdemokratisk monopolisering og sådan noget. Jeg vil i al stilfærdighed opfordre fru Anne Birgitte Lundholt til at tage en telefonsamtale med formanden for Finansieringsfonden på Færøerne, den tidligere nationalbankdirektør Richard Mikkelsen, for af en part, som har et meget stort ansvar for, at den rekonstruktion, der skal foregå af færøsk erhvervsliv, lykkes, og en part, som jeg går ud fra at fru Anne Birgitte Lundholt ikke mener er betonsocialdemokrat eller styret af regeringen i sit arbejde, at få en indsigt i, hvad dette her handler om, selv om man